

benhavn (*Rørdam*: Det har jeg ikke sagt noget som helst om.) Det ærede Medlem har ikke sagt noget som helst om det? Men hvorfor har det ærede Medlem da tænkt sig, at Orlogsværftet skulde forblive ved København, og Nyboder i den Anledning flyttes? Det var i Forbindelse dermed, at det ærede Medlem oplyste, at at han var forvisset om, at vi udmærket godt kunde skride til en Ombygning af Nyboder, thi Orlogsværftet vilde der altid blive Brug for, saasom og eftersom vi altid vilde beholde en Flaade af omtrent den Størrelse, vi havde. (*Rørdam*: Jeg vilde netop ikke have Nyboder flyttet.) Det er en Oplysning, som det ærede Medlem senere vil kunne udvikle lidt udførligere for os; den staar i Strid med, hvad der tidligere er udtalt af det ærede Medlem, men jeg skal ikke nu diskutere derom med det ærede Medlem, det faa vi nok en Gang Oplysninger om, om ikke denne, saa en anden Gang.

Lidt Positivt i Retning af Grænsevagt og Søpoliti og aaben By, Flaaden bort fra København osv., osv., alt det kunde for saa vidt have været ganske interessant at faa noget at vide om, ikke blot til Oplysning for Tingets Medlemmer og for den efter Oplysning ventende Vælgerbefolkning trindt omkring i Landet, som trænger til at se de Herrers Lamper og Lys skinne. Det vilde ogsaa være af Interesse for Landets Overhoved, den konstitutionelle Konge.

Vi have imidlertid Love, der skabe visse bestemte Forudsætninger i Henseende til Forberedelsen af Forsvarsspørgsmaals Løsning, og der føres ikke Forhandlinger mellem Krone og Rigsdag angaaende disse Forhold, saa længe disse Forudsætninger staa i Kraft.

Jeg skal saa kun gøre et Par Bemærkninger endnu. Det ærede Medlem for Ringsted (*Zahle*) sagde overlegent om vort Forslag til Beslutning: De stakkels 6 Linier! Ja, de stakkels 6 Linier ere hverken mere eller mindre ynkværdige end de 6—7 eller 8 Linier — jeg husker ikke saa nøje, hvor mange det var — som vi i Fællesskab stemte for i 1901. Men de stakkels 6 Linier er nok alligevel saadanne, at de genere det ærede Medlem og hans Meningsfæller i betydelig Grad. De ærede Herrer tør ikke stemme sammen med os, fordi det gaar paa tværs af deres Agitation. De tør heller ikke stemme mod os, de tør ikke sige dette rene Ja eller dette rene Nej; de skulle igennem Snirkler og Sving, som Konejlspræsidenten udtalte, for at hævde deres Standpunkt. Hvorfor sige de ærede Herrer ikke Tingen,

som den er, ganske kort og klart, og forlade den længere Udvikling? Saa slippe de for Fristelsen til at falde ud af Rollen, naar de skulle tale paa hele Folketingets Vegne, skønt de kun tale paa deres egen lille Gruppens Vegne. Hvorfor forlade de ikke den lange snirklede Form og sige ganske kort og klart: Idet vi udtale vor Glæde over indholdet af Trontalen, maa vi overfor Deres Majestæt fremhæve, at vi savne al Tillid til, at det Ministerium, som Deres Majestæt har ved Deres Side, har Villie og Evne eller paa nogen Maade Forudsætninger for at kunne lede disse Spørgsmaals Løsning. Hvorfor sige de ikke det rent og klart? Det vilde være mandigt, det vilde dog minde noget om det, som de Herrer slutte med saa overflødigen at bemærke, at de ere rede til under visse Forhold at møde, hvad der kommer, med aaben Modsigelse. Kom frem med Deres aabne Mandemod og sig: Det Ministerium savne vi al mulig Tillid til; tilkendegiv det i et Svar paa Trontalen, foreslaa det som Tingets Udtalelse; det er dog et rent og klart Standpunkt og ikke til at tage fejl af! De Herrer vide, at naar vi foreslaa at udtale vor Beredvillighed til at støtte Ministeriet under Ledelsen af Arbejdet, saa betyder det, at vi have Tillid til dette Ministerium, vi have Tro paa, at det maa lykkes det sammen med os, sammen med alle dem, som ville arbejde for Opgavernes egen Skyld, at løse Opgaverne.

De Herrer stemte, sagde jeg, for nogle faa stakkels Linier i 1901, de ville maaske nu sige: Javel, men i 1901 stod der ved Kong Christian den Niendes Side Ministeriet Deuntzer, det gav for os Trontalen Liv og Indhold, og derfor behøvede vi ikke at stille Betingelser. Men det er jo ogsaa netop Forholdet for vort Vedkommende, at det er Ministeriet J. C. Christensens Program, som vi genfinde i Trontalen, og vi have Tillid til det Ministerium, der bærer Ansvar for Trontalens Fremkomst og Indhold, og derfor kunne vi indskrænke os til disse 6 „stakkels Linier“ og sige: Vi glæde os ved den Trontale, som Hans Majestæt Kongen har holdt med Ministeriet J. C. Christensen ved sin Side, fordi vi deri genfinde Ministeriets politiske Program, det Program, som Vælgerne have anerkendt som godt. Trods den Forvirring, som er kommen fra de Herrers Side, der have søgt at spekulere i Mistillid, urigtige Beskyldninger osv., er det dog gaaet som en klar, stærk samlet Strøm gennem hele Valgbevægelsen, at alle nu maa er-